

DOMSTOLENS DOM**av den 14 december 2021****i mål E-1/21****ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH mot Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung och Liechtensteinische Familienausgleichskasse***(Social trygghet – Förordning (EG) nr 883/2004 – Förordning (EG) nr 987/2009 – Säte eller verksamhetsställe – Provisoriskt beslut – Artikel 3 i EES-avtalet – Principen om lojalt samarbete)*

(2022/C 153/09)

Domstolen meddelade den 14 december 2021 dom i mål E-1/21, ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH mot Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung och Liechtensteinische Familienausgleichskasse. *Fürstliches Obergericht* hade begärt ett yttrande av Eftadomstolen enligt artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol angående tolkningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Domstolen var sammansatt av Páll Hreinsson, president (referent), Per Christiansen och Bernd Hammermann, domare. Domslutet lyder:

1. Artikel 13.1 b i) i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, jämförd med artikel 14.5a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, ska tolkas så, att blotta närvaron av ett företags säte inte räcker för tillämpning av den bestämmelsen. För att fastställa var ett företags väsentliga beslut fattas och var dess centrala förvaltningsfunktioner utförs ska en rad faktorer beaktas i enlighet med artikel 14.5a i förordning (EG) nr 987/2009. Några av dessa faktorer är dess säte, orten för dess centrala förvaltningsfunktioner, den ort där dess ledning sammanträder och den ort, vanligtvis densamma, där bolagets allmänna policy beslutas. Andra faktorer, såsom bosättningsorten för företagsledarna, orten där bolagsstämman hålls, där administrativa handlingar och bokföringshandlingar förvaras och där merparten av företagets finansiella transaktioner, i synnerhet bankförbindelser, sköts kan också beaktas.
2. För att ett provisoriskt beslut ska bli slutgiltigt i enlighet med artikel 16.2 och 16.3 i förordning (EG) nr 987/2009 måste den utsedda institutionen i bosättningsorten ha informerat de utsedda institutionerna i varje EES-stat där anställning utförs eller verksamhet utövas. Vid tillämpning av artikel 16.2 och 16.3 i förordning (EG) nr 987/2009 räcker det inte att det provisoriska beslutet når den utsedda institutionen i en EES-stat där anställning utförs eller verksamhet utövas i vilken form som helst, såsom genom företaget eller personen i fråga.
3. Artikel 16.4 i förordning (EG) nr 987/2009 ska tolkas så, att den utsedda institutionen i en EES-stat fortfarande kan bestrida ett provisoriskt beslut som har blivit slutgiltigt i enlighet med artikel 16.3 i den förordningen till följd av att tvåmånadersperioden har löpt ut utan att den har använts. Användning av det förfarande som föreskrivs i artikel 16.4 kan leda till att ett beslut som har blivit slutgiltigt i enlighet med artikel 16.3 i den förordningen ogiltigförklaras retroaktivt.